

(Hình minh họa)

Khi tháng 11 gõ cửa đất trời, tháng cửa nhà trường cũng không ngừng đổ xô xuống đất trời Trung thì cũng là lúc các cô cậu học trò yêu văn chương của trường THPT Duy Tân gói ghém tâm tình của mình qua những trang văn, trang thơ để gửi đến cuộc thi sáng tác TUỔI HỌC TRÒ. Đây là cuộc thi được tổ chức hàng năm vào dịp 20/11 và đã các em có dịp bày tỏ tình cảm của mình dành cho thầy cô, mái trường, bạn bè,... và là sân chơi bổ ích mà nhà trường tạo ra để khuyến khích phong trào đọc sách, viết văn, góp phần nâng cao hiểu biết và ý thức môn Ngữ văn của nhà trường.

Cuộc thi năm nay thu hút nhiều đội thi, đến từ ba khối lớp và nhiều đồng đội của khối 12- những cánh chim đang sải cánh xa mái trường THPT Duy Tân để bước vào cuộc thi riêng của mình (Trong đó lớp 12/1 có 27 tác phẩm dự thi). Sau một tháng phát động, ban tổ chức đã nhận được gần 80 tác phẩm dự thi với nhiều thể loại, đề tài. So với năm ngoái, cuộc thi sáng tác lần này chúng ta thấy lên ngôi của thơ và văn xuôi- một thể loại viết về những điều hay, lẽ phải và trong lòng đất trời không phải là dễ dàng. Chọn thể loại này, các em đã gửi gắm những tình cảm, nghĩ suy về thầy cô, bè bạn, gia đình,... và những băn khoăn, trăn trở về việc làm của con người trong tương lai, những thao thức về bản thân,...

Trong số những bài văn hay và đề tài về thầy cô, mái trường, bè bạn, tình yêu, gia đình ... chúng ta có thể kể ra những tác phẩm như: Mãi nhớ của Võ Thị Tuyết Nhi lớp 12/1, Ngày nhà giáo của Nguyễn Văn Nguyễn- lớp 12/1, Gửi năm tháng thanh xuân của Phạm Thị Văn- lớp 12/1, Nguyễn Thị Trà My lớp 12/3, Cô giáo tôi của Nguyễn Thị Kim Ly (12/6), Trần Gia Bảo (12/2),

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 15 Tháng 11 2021 00:00 - Lần cập nhật cuối Thứ sáu, 26 Tháng 11 2021 14:54

Tình yêu tuổi mới bắt đầu của Tròn Tròn Công Bằng (12/1), Tri ân thầy cô của Nguyễn Thanh Nam (11/4), Tình yêu tuổi học trò của Nguyễn Thị Như Quỳnh (11/4), Viết cho ngày của mẹ của Phạm Hoàng Phương (12/1),...

Viết về thầy cô, em Nguyễn Thị Kim Ly- gửi ba cô của cuộc thi trong tuần văn Cô giáo tôi tâm sự :

"Hành trình cuộc đời của bao giờ là một hành trình êm ả. Cuộc sống sẽ cho ta nếm nhúng đắng cay ngọt bùi, sẽ đưa ta qua những khó khăn thử thách đời đời không ngừng nghỉ. Bao giờ là một câu chuyện có tích như ta mong ngóng hàng đêm trong giấc mơ. Nhưng chúng ta phải luôn cố gắng hết mình vì những người đã tin tưởng yêu thương, dẫu vậy ta nên ngẫm nghĩ...Chỉ còn chưa đầy sáu tháng học bên nhau, tôi cảm giác thời gian đang vụt vàng trôi chảy, thềm giờ mỗi ngày khi niềm vui đã dần dần thanh xuân bên ngôi trường này, bên thầy cô, bên bạn bè thân yêu,...

"Cha mẹ cho con một hình hài,

Thầy cô cho em bao kiến thức"

Đó là điều cao cả thiêng liêng mà tôi luôn ghi nhớ !"

Bên cạnh những tác phẩm đoạt giải, BTC cũng rất xúc động trước những tình cảm mà một đội mới, chân thành gửi đến thầy cô của em Nguyễn Văn Nguyên. Đó chính là bông hoa, dù không bằng lời yêu kiều sa hoa nhưng những thông điệp của nó vẫn vẹn vẹn lòng người: "Hôm nay, nhân dịp ngày nhà giáo Việt Nam 20.11, em mượn gửi những lời tri ân chân thành và sâu sắc nhất đến thầy cô- những người lái đò chở chúng tôi đã đưa bao nhiêu học sinh đến với bến bờ tri thức. Khi viết những dòng tri ân này, em không mong nó được được toàn trường biết vì em biết mình viết vẫn không được tốt cho lắm, nhưng em vẫn viết. Viết để ghi nhớ công ơn to lớn của thầy cô – những người cha, người mẹ thứ 2 đã hết lòng dạy dỗ và rèn luyện chúng em thành người. Thầy cô không chỉ là những người dạy dỗ mà họ còn là người giữ lửa và truyền lửa cho chúng ta: người là ánh sáng tình thương; người là niềm tin và hi vọng...". Thêm nữa, "Tình cảm là cái gì của văn chương chứ kim" và chỉ những gì từ trái tim mới được được trái tim.

Gửi đến cô của cuộc thi thu được tuần văn "Chúng ta sẽ không còn chúng ta nữa, chúng ta vẫn là chúng ta" của em Nguyễn Thị Bích Ly đến từ lớp 12/1. Đó là những suy tư, chiêm nghiệm về quá trình trưởng thành của mình. Từ một câu nói trên Weibo của một người, em đã "bắt đầu cảm nhận giá trị của thời gian và" để viết ra những câu văn đầy triết lý- điều hiểu mà thầy cô một cô gái 17 tuổi:

"- Lúc bé, những khóc là buồn, bây giờ phát hiện ra buồn nhất là khi không thể khóc được, có những nỗi buồn, những nỗi buồn và vô hạn.

- Lúc bé, những cảm giác là vui, bây giờ nghĩ lại, có những gì tốt đẹp mà tôi còn vui hơn cả một niềm vui.

- Lúc bé, những "ngày mai không biết ra sao nữa, dù có ra sao cũng chẳng sao". Giờ mới biết thời gian quan trọng đến đâu.

- Lúc bé những cuộc sống là hôm nay, giờ là niềm vui thầy cô sống còn có ngày mai và cả quá khứ.

- Lúc bé những nỗi buồn rất nhiều, và giờ đây khi lớn lên mới nhận ra chuyện có tích khó khăn hơn trong đời sống,..."

Văn những bản thảo tràn trề ý, những tuần văn "Xin chào, cảm ơn, xin lỗi và tạm biệt" của Ung Thị Hồng Dung- Hs lớp 12/9 lại có một kết quả rất tốt. Tuần văn được viết dưới hình thức một bức thư của tôi gửi đến 17 tuổi gửi cho nhân vật "cố" - Tôi của năm 25 tuổi để làm một điều thiện và chính mình, để hiểu mình và đóng góp mình trong năm học cuối cấp- năm học đóng vai trò là chiếc cầu nối khép mở hai thế giới: hiện tại, vô thức và hoang mang, háo hức:

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 15 Tháng 11 2021 00:00 - Lần cập nhật cuối Thứ sáu, 26 Tháng 11 2021 14:54

"Ngày hôm nay của chúng ta là ngày nào? Chúng ta đang đi làm, chúng ta sống của chúng ta là một mặt trời, ngày hôm nay của tôi... cũng vậy. Tôi đang sống trong một vòng lặp tuần hoàn vô hạn trong những ngày của tôi. Tôi đang lo sợ, sợ quy tắc định của tôi sẽ là sai lầm, sợ những hậu quả của những điều tôi làm lại của "chúng ta". Cũng rất sợ mình sẽ khiếm cho chúng ta đi của chúng ta không như chúng ta mong muốn. Đâu đó tôi bây giờ như muốn vì áp lực học tập. Những người không làm vậy, chúng ta sống của "chúng ta" sau này sẽ không tốt. Tôi có một cuốn sách có tựa đề "999 lá thư gửi cho chính mình". Còn còn như bạn tôi sẽ 1 chữ, chính lá thư đó đã cho tôi một chút động lực. Tôi sẽ đi cho chúng ta: "Bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày hãy luôn nhìn nhận trên môi, trên đời này ngoài sinh tử ra mọi chuyện đều là chuyện nhỏ. Cho dù gặp phải chuyện phiến lòng cũng đừng tự làm khó mình, bắt đầu từ hôm nay xảy ra bao nhiêu chuyện đến đời, đều không nên cảm thấy bị tổn thương. Hôm nay là ngày bắt đầu một năm mới trong những ngày tháng sau này, vì còn có ngày mai, hôm nay mãi chỉ là bước khởi đầu của con đường tiếp theo." Chính vì vậy, mong chúng ta hôm nay, ngày mai và cả mai sau này, hãy nhìn nhận thật tốt, và thật hạnh phúc nhé".

Viết về tình cảm gia đình, em Trần Thị Mỹ Diễm lớp 10/1 viết tên văn "Ngoại yêu của con" khi nhìn ngắm đi đến se xót cõi lòng bởi nó đem lại cho tôi một trái tim hài hòa chân thành của người cháu. Vì ham chơi, vô tư vô tâm, người cháu chơi theo những hào nhoáng xa hoa phồn thịnh: "Giờ đây tôi đã sống thành phố, nhà xe san sát, ánh đèn của gia đình, những món ăn ngon, những bữa tiệc đông đúc đã làm tôi quên đi trong tôi một chút nào đó về những năm tháng tuy vất vả quê. ...Tôi không còn nhớ đến ngoại trong những bữa cơm ngon ngọt, những câu chuyện vui nhộn của chúng ta đi tôi và những cuộc gọi hỏi thăm ngoại đến thăm nhà". Sau tất cả, khi người cháu chợt nhận ra: "trong những lúc khó khăn nhất, bạn tôi nhất thì ngoại vẫn luôn là người xuất hiện đầu tiên lau đi giọt nước mắt tôi" cũng là lúc bà không còn nữa: "những ngày tháng phồn thịnh đèn màu gác lại, tôi chơi với bên ngoại. Những giờ đây không còn hình ảnh người bà công việc ngày đi tôi chơi với khóc nhè sau mỗi lần vấp ngã mà thay vào đó là một sự trưởng thành. Còn lại căn nhà tranh heo hút cùng với hàng tre xanh biếc vẫn mãi nơi đó của ngoại trong những ngày tháng của đời. Căn nhà bây giờ trống vắng vì thiêu đi hình ảnh người bà công việc quét sân, thiêu đi vắng đi những tiếng hỏi thăm, la mắng mỗi khi tôi mắc lỗi". Đem trang văn như những câu chuyện, ta chợt giật mình thấy mình đâu đó trong sự vô tâm, trong sự hài hòa của người mẹ. Nó làm ta nhận ra cái kết đầy day dứt của "Đò Lèn" cùng với những nỗi niềm thiêu t tha: Đem đi yêu thương nên muốn mang!

Tôi đi lính lâu không về quê ngoại

Dòng sông xưa vẫn bên bờ bên bãi

Khi tôi biết thời gian bà thì đã muộn

Bà chỉ còn là một nấm cỏ thôi.

Viết về những năm tháng đời tôi mái trường THPT Duy Tân, tên văn "Giữa năm tháng thanh xuân" của Phạm Thị Văn là bức tranh chân thực về những cảm xúc của những cô cậu học trò muộn nhanh chóng trở thành sinh viên, chinh phục những chân trời mới những lời buồn bã, nuối tiếc những tháng năm học nhiên đang dần trôi qua kẽ tay, không sao níu giữ được: "Vào thời khắc này, nếu có thể tôi chỉ xin thời gian có thể trôi chậm chậm để tôi còn cảm nhận được những điều vui vẻ cùng của quãng đời học sinh. Những ngày tháng cùng đi nhau đi học, những khoảnh khắc đêm đêm gửi video gửi bài, những hôm trốn học thêm đi ăn vặt...Cái khoảnh khắc tiếng chuông vang lên, khi chúng ta đi tới cuối bút xuống và bước ra khỏi phòng thi đó cũng là giây phút chúng ta khép lại 12 năm đèn sách,... Chúng ta sợ nuối tiếc vì khoảnh khắc thời gian đó ta đã không sống hết mình, chày hết mình cùng tập thể, tiếc vì ta không biết chờ đợi chịu đựng giây phút bên cạnh nhau để rồi lúc này đây nó chỉ còn lại với mình hai chữ kết thúc. Buồn là bởi giờ đây, không thể quên những nỗi niềm của tôi chỉ có áo dài trắng, đem đi sống lại những năm tháng

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 15 Tháng 11 2021 00:00 - Lần cập nhật cuối Thứ sáu, 26 Tháng 11 2021 14:54

thanh xuân với vẻ đẹp y. Mọi người trong chúng ta giờ đây đang quay cuồng trong một môi trường sống mới với những biến động, áp lực của gia đình, người thân và cộng đồng nghề nghiệp sau khi kết thúc học tập. Sự chuyển biến còn nhúng cả hồn thân thuở học ngày như "Án sáng chầu", "Hồi c bài chầu" hay là những cái nhìn trộm trong giờ kiểm tra. Sự không còn những giờ lên lớp làm bài tập căng thẳng. Và mãi mãi không còn hình ảnh của lớp nhao nhao khi trống ra chửi vang lên để đưa nhau chửi xuồng cắn tin ăn sáng. Khoảng cách của cùng chúng ta bên nhau, khoảng cách chúng ta cùng nhìn ngắm một khúc ghi sâu trong tim hình ảnh bàn ghế, cái bóng thân quen, những vị trí ngồi thân thuở, những khuôn mặt đã cùng gắn bó bên nhau suốt ba năm trời đi học như thanh xuân. Một giờ phút nào đó chợt trào ra".

Bên cạnh đó, cuộc thi lần này còn có không ít những tên văn thi hiện những suy tư sâu sắc về tình bạn, tình yêu, vẻ đẹp hạnh phúc, lòng sống,... Điều đó cho thấy các em đang dần trưởng thành, đang hình thành thế giới quan, nhân sinh quan qua việc không ngừng khám phá, khám phá chính mình trong một thế giới bất định và thay đổi chóng mặt như hiện nay. Có thể thấy rõ điều đó qua tên văn Hạnh phúc trong bạn là gì? của Trần Công Dân (11/3): "Tôi nhận ra rằng hạnh phúc không phải tìm kiếm ở đâu xa. Hạnh phúc là biết hài lòng với chính mình ở hiện tại, là hạnh phúc từ nội tâm, không phải do ai đó ban phát cho mình. Hạnh phúc khi tôi là chính tôi, sống thật với cảm xúc của mình. Mọi người có một câu trả lời về hạnh phúc và câu trả lời ý nghĩa thì nghĩ thì đi tìm cũng khác nhau... Denis Waittley đã từng nói: "Hạnh phúc là thứ không thể đo lường, sự hiểu biết, kiếm được hay mất vào được. Nó là trải nghiệm tinh thần của một phút giây ta sống với tình yêu, vinh dự và lòng biết ơn." Vậy hạnh phúc trong bạn là gì? Dù câu trả lời của bạn là gì tôi vẫn mong bạn hạnh phúc, những điều hạnh phúc trên đời đâu có ngẫu nhiên khác. Nếu bạn chưa tìm được câu trả lời cho mình thì đừng vội buồn, thời gian và những trải nghiệm sẽ thay bạn trả lời. Gửi những lời chúc tốt đẹp nhất của tôi đến bạn, người đã dành thời gian để tác phẩm này. Chúc bạn một đời bình an!"

So với tên văn, truyện ngắn có sự sáng tác phức tạp thì khiếm tốn những đa số đều có chủ đề lãng mạn và đẹp đẽ cao như: Hề của Nguyễn Hoàng Linh (12/1), Tình bạn của Trần Thị Mỹ Diễm (10/1), Hồi ức tuổi trẻ của Trần Thị Thúy Hằng (11/3), Có một thời như thế của Nguyễn Huân Giang (12/1)... Các truyện ngắn lần này đều tập trung viết về tình bạn, tình yêu trong sáng tuổi học trò với một nhu cầu yêu thương, nhưng và tiếc nuối: "Tôi giận mình sao lúc đó lại không thể tình cảm với cô ấy chứ. Giá như lúc ấy tôi nói ra thì mọi chuyện đã khác đi rồiĐến tận bây giờ, khi nhắc đến cô ấy tim tôi vẫn chầm chầm nhói đau..." (Trích Hồi ức tuổi trẻ của Trần Thị Thúy Hằng – tác phẩm đoạt giải ba). Nội dung nổi bật trong sáng tác lần này là truyện ngắn Hề của em Nguyễn Hoàng Linh- một câu chuyện thật đẹp, thật buồn của hai người bạn: một người là cô gái, cô đến những mê mải học và một người là một chàng trai, nhút nhát mang căn bệnh hiểm nghèo. Tình cảm yêu thương và kết thúc trong một mùa hè khi Ân hay tin Công mãi mãi ra đi với một người bạn kia. Câu chuyện buồn mà đôi tay run rẩy: "Thật gì xung quanh bóng trẻ nên im lặng. Con tim Ân nhói lên từng cơn, thật nhót như một đốm lửa nhỏ đó lần đầu rời khỏi một".

Những ngày tháng của mùa hè năm ấy đã trôi qua như những cơn gió thoảng qua rồi biến mất trong không gian là một thế giới khác một thế giới. Đến khi kết thúc những ngày mà cả hai trải qua cùng tình bạn hồn nhiên yêu bóng cách nào đó đã len lỏi thấm vào ánh sáng của niềm vui trong cuộc đời hai người bạn trẻ. Công và Ân, hai mảnh vỡ rời rời gặp nhau và chắp lành cho nhau...".

So với các thể loại khác, thơ là thể loại ra đời trước nhất. Nó là tiếng nói hồn nhiên nhất của tâm hồn con người khi và được với hiện thực cuộc sống. Nó đã ra đời giữa những buồn vui của loài người cho đến ngày nay. Và từ lâu, thơ vẫn được xem là "bà chúa của nghệ thuật" bởi những đòi hỏi khắt khe về tính nhạc, tính hàm súc, tính chính xác,... Thật vui là trong cuộc thi năm nay, BTC nhận được rất nhiều bài thơ viết về thầy cô, mái trường, quê hương, lứa tuổi,... Dù cho có đôi

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 15 Tháng 11 2021 00:00 - Lần cập nhật cuối Thứ sáu, 26 Tháng 11 2021 14:54

chúng còn thiên về kỹ thuật, nội dung chưa được trau chuốt, ý nghĩa chưa sâu,... nhưng đã tập trung đưa cho thầy cô và các em trong vòng chinh phục thi loa loa "đồng đội, kiêu kì" này. Có thể kể đến các bài thơ như: Ngồi chờ lái đò của Thanh Phương (11/3), Trái tim hồng của Nguyễn Huân Giang (12/1), Đò đi của Lê Nguyễn Anh Thơ (12/1), Tri ân của Đoàn Thị Thúy Hằng (10/3), Trôi trôi trôi xa của Phan Thị Bích Diệp (12/2), Bên cô nghĩa thầy cô của Nguyễn Thị Hoàng Oanh (10/5), Lội nước bão tố của Nguyễn Thị Cẩm Chinh (12/1),... Trong số các bài thơ này, thành công nhất là những bài thơ thể thơ thất ngôn bát cú và thơ lục bát - những bài thơ có vần điệu, dễ nhớ, dễ hát, dễ đọc!

Khách qua sông đó đứng với ai chờ?

Xa xa bên nước mù khói

Đưa người sang bên với người cuội đòng.

Bao năm trên bến yêu thương

Bây giờ nhìn lại với vầng trăng nơi lòng.

Bao năm lòng mong chờ

Một câu chung thủy tim lòng người.

Lái đò ai cũng một thời

Đưa người sang bên, chờ ai! Một mình.

(Đò đi - Lê Nguyễn Anh Thơ)

Cuối thi sáng tác TUVI HỌC TRÒ lần thứ 6 của trường THPT Duy Tân đã khép lại những BTC mong rằng cuối thi sẽ giúp các em nuôi dưỡng lòng yêu học và lan tỏa những niềm vui học sinh trong và ngoài nhà trường. Dù "Cơm áo không đùa với khách thơ", dù mai sau có "những cơn mưa bất chợt", thì muôn đời, văn chương vẫn mãi là cứu cánh quá khứ - hiện tại - tương lai, là tiếng gọi đàn ông con người tìm đến với tiếng nói tri âm, mà rằng chỉ vì kích thích tâm hồn cho Cái đẹp người trẻ. Mà Cái đẹp vốn luôn là niềm khát khao vĩnh hằng của loài người, luôn có mặt trong mọi thời đại: "Cái đẹp cứu rỗi thế giới" (Đôi - tôi - ép - xki).

Hẹn gặp lại các em trong mùa bội thu năm sau với những tác phẩm có chất lượng nghệ thuật cao hơn!

Kính chúc quý thầy cô giáo và các em học sinh một mùa nhà giáo Việt Nam 20-11 đông vui hạnh phúc!

TM ban giám khảo

Phan Thị Thanh Tuyên